

Pátek, 4. ledna

Konečně sama!

Tedy sama se Svenem. Byla to docela velká akce.

Normálně je totiž s námi v jednom kuse moje kámoška Lucila. Je přesvědčená, že její povinností je postarat se o to, abych se Svenem zažívala nádherně romantická odpoledne, a neúnavně pro nás organizuje nejrůznější aktivity.

„Váš vztah potřebuje víc romantiky, to je nesmírně důležité!“ poučuje mě každou chvíli.

Jo, v tom jí můžu dát za pravdu a možná by se občas i nějaká ta romantika našla, jen kdyby u toho pořád nebyla ona. Všude s námi chodí, dává nám pokyny i návody a kontroluje nás, jestli všechno děláme správně.

Když mě Sven nedávno na ulici políbil, vrhla se mezi nás s nepřičetným výkřikem: „Tady přece ne!“

„Proč ne?“ vyděsila jsem se.